

C_2021035LT.01003401.xml

2021 2 1

LT

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 35/34

2020 m. lapkričio 12 d. Fővárosi Törvényszék (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje DuoDecad Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Byla C-596/20)

(2021/C 35/47)

Proceso kalba: vengrų

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas

Fővárosi Törvényszék

Šalys pagrindinė byloje

Pareiškėja: DuoDecad Kft.

Kita administracinio proceso šalis: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciniai klausimai

1.

Ar Tarybos direktyvos 2006/112 (1) 2 straipsnio 1 dalies c punktas, 24 straipsnio 1 dalis ir 43 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad Sąjungos valstybėje narėje (pagrindinė byloje nagrinėjama atveju – Portugalijoje) steigta praktinės patirties (angl. k. know-how) licenciją gavusi bendrovė neteikia interneto svetainėje siūlomų paslaugų galutiniams naudotojams, todėl ji negali būti kitoje valstybėje narėje (pagrindinė byloje nagrinėjama atveju – Vengrijoje) steigto apmokestinamojo asmens, kaip subrangovo, teikiamos praktinės patirties techninės pagalbos paslaugos gavėja, nors tas subrangovas teikia šias paslaugas pastarojoje valstybėje narėje steigta praktinės patirties licenciją suteikusiai bendrovei tokiomis aplinkybėmis, kai licenciją gavusi bendrovė:

a)

pirmojoje valstybėje narėje nuomojosi biuro patalpas ir turėjo informacinių technologijų ir biuro įrangą, darbuotojus ir didelę patirtį elektroninės prekybos srityje, jos savininkas turėjo daug tarptautinių ryšių, o vadovas gerai išmanė elektroninę prekybą,

b)

turėjo praktinės interneto svetainių veikimo ir jų atnaujinimo patirties, teikė nuomones šiuo klausimu, siūlė šio proceso pakeitimus ir juos tvirtino,

c)

naudojosi apmokestinamojo asmens šios praktinės patirties pagrindu teikiamomis paslaugomis,

d)

nuolat gaudavo ataskaitas apie subrangovų suteiktas paslaugas (be kita ko, apie interneto svetainių srautų ir mokėjimus iš banko sąskaitos),

e)

savo vardu registravo interneto domenų, suteikiančių interneto prieigą prie interneto svetainių,

f)

internetu svetainėse buvo nurodyta kaip paslaugos teikėja,

g)

įmonių veiksmų interneto svetainių populiarumui išsaugoti,

h)

savo vardu sudarė sutartis su darbuotojais ir subrangovais, reikalingais paslaugai teikti (be kita ko, su bankais, kurie internetu svetainėse siūlo mokėjimų banko kortele, su internetu svetainių turinio kūrėjais ir šie turintys patinančius internetu svetainių administratoriais (angl. k. webmasters)),

i)

turėjo visą iš nagrinėjamos paslaugos teikimo galutiniam paslaugų gavėjams gauti pajamų priemonių sistemą, pavyzdžiui, banko sąskaitas, išimtinę ir neribotą galimybę disponuoti šiomis sąskaitomis, galutinį naudotojų duomenų bazę, leidžiančią išrašyti jiems sąskaitas fakturas už suteiktas paslaugas ir šią sąskaitą išrašymo programine forma,

j)

internetu svetainėse nurodė savo pirmojoje valstybėje narėje esančią buveinę, kurioje buvo fiziškai teikiamos klientų aptarnavimo paslaugos, ir

k)

yra nepriklausoma tiek nuo licencijų suteikusių bendrovių, tiek nuo Vengrijoje steigiamų subrangovų, atsakingi už tam tikrą praktinę patirties licencijoje nurodytą techninį procesą atlikimą,

taip pat atsižvelgiant ? tai, kad: i) pirmiau nurodytas aplinkybes patvirtino atitinkama pirmosios valstybės narės institucija, kuriai suteikta teisė tikrinti šias objektyvias aplinkybes, kurias gali patikrinti trečiosios šalys; ii) šios valstybės narės bendrovė negalėjo naudotis mokėjimo paslaugų teikėjo, užtikrinančio mokėjimo gavimą mokėjimo kortele interneto svetainėje, paslaugomis, buvo objektyvi kliūtis paslaugoms internetu teikti kitose valstybėse narėse, todėl toje pačioje valstybėje narėje ?steigta bendrovė niekada (nei prieš nagrinėjamą laikotarpį, nei jam pasibaigus) neteikė interneto svetainės siūlomų paslaugų, ir iii) licencijų gavusios bendrovės ir su ja susijusi ?moni? iš interneto svetainės naudojimo gautas pelnas viršijo pirmojoje ir antrojoje valstybėje narėje taikomo PVM tarifo skirtumą??

2.

Ar PVM direktyvos 2 straipsnio 1 dalies c punkt?, 24 straipsnio 1 dal? ir 43 straipsn? reikia aiškinti taip, kad praktinės patirties licencijų suteikusi bendrovė (?steigta kitoje valstybėje narėje) teikia interneto svetainėje siūlomas paslaugas galutiniams paslaugų naudotojams, todėl ji yra apmokestinamojo asmens (subrangovo) praktinės patirties techninės priežiūros paslaugos gavėja, o apmokestinamasis asmuo tokios paslaugos neteikia pirmoje valstybėje narėje ?steigta licencijų gavusiai bendrovei tokiomis aplinkybomis, kai licencijų suteikusi bendrovė:

a)

turėjo nuosavą išteklių, o juos sudarė tik nuomojamos patalpos ir bendrovės vadovo naudojamas kompiuteris,

b)

turėjo tik vadovą ir patarėjų teisės klausimais, dirbant ne visą darbo dieną kelias valandas per savaitę,

c)

buvo sudariusi tik sutartį dėl praktinės patirties plėtros,

d)

užtikrina, kad licencijų gavusi bendrovė jai nuosavybės teise priklausančius domenų vardus ?registruotų savo vardu, kaip nurodyta su šia bendrove sudarytoje sutartyje,

e)

niekada neteikė aptariamų paslaugų tretiesiems asmenims, visą pirmą galutiniams naudotojams, bankams, kurie interneto svetainės siūlo mokėjimų banko kortele, interneto svetainių turinio kūrėjams ir šie turinti platinantiems interneto svetainių administratoriams,

f)

niekada nėra išdavusi interneto svetainės siūlomų paslaugų patvirtinančių dokumentų, išskyrus su licencija suteiktomis teisėmis susijusias sąskaitas fakturas, ir

g)

neturėjo sistemos, leidžiančios gauti pajamą iš interneto svetainės teikiamos paslaugos (pavyzdžiui, banko sąskaitų ir kitos ?rangos),

taip pat atsižvelgiant į tai, kad pagal 2015 m. gruodžio 17 d. Sprendimą *WebMindLicenses* (C-419/14, EU:C:2015:832) savaime neturi lemiamos reikšmės ta aplinkybė, kad licencijų suteikusias bendrovės vadovas ir vienintelis akcininkas yra praktinės patirties kūrėjas ir, be to, tas pats asmuo daro įtaką ar kontroliuoja šios praktinės patirties vystymą ir naudojimą, jeigu pagrįstai paslaugų teikimas, tokiu būdu, kad fizinis asmuo – licencijų suteikusias bendrovės vadovas ir savininkas – taip pat yra šių komercinių bendrovių–subrangovių (taigi ir pareiškėjos), kurios licencijų gavusios bendrovės prašymu dalyvauja teikiant paslaugas (kaip subrangovės) ir vykdo joms pavestas funkcijas, vadovas ir (arba) savininkas?

(1) 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1).